

Два коти та чарівник.

Кіт Федір жив на другому поверсі звичайного будинку у Вінниці. Господарі знайшли його худого та подряпаного біля центрального універмагу міста.

- Нехай поживе у нас, мишей половить. - Вирішили двоногі.

Так жив собі Федір, прекрасно, аж доки не постарів. І ось, одного дня, до нього підійшов двоногий:

- Слухай, Федю, ти вже старий. Чи не пора тобі піти?

- "Що це за нахабство?! Ви що, здуріли?!" - Подумав Кіт, але вголос сказав тільки: Няв!

Наступного ранку Федір прокинувся на чомусь м'якому та слизькому. Обнюхавши територію, Кіт відчув щось дуже смердюче. Він опинився на смітнику.

- "Напевне двоногі викинули мене у вікно, коли я спав." - Подумав Федір.

Кіт випростався і почав ритися у смітті. Він був голодний як вовк! Федір не знайшов їжі, зате йому трапилася під лапу невелика золота скриня. Він взяв її у лапи і сказав:

- Ох! Як же хочеться їжі!

На превеликий подив скриня почала сильно тремтіти і врешті-решт з'явилася куча бутербродів з ковбасою.

- А що це там у тебе? - Єхидно запитав постійний суперник Федора дворовий кіт Грокс. - Я ще не бачив, щоб безпритульний кіт стільки мав!

- Нічого. - Промовив Федір, уминаючи ласощі.

Грокс зашипів. Серед котів почалася бійка. Бились вони, аж шерсть літала. І тут з'явився якийсь бородатий двоногий у синьому пальто.

- Котики. - Сказав він.

Ті билися не звертаючи на старого уваги.

- Котики!

Така ж сама реакція.

Тоді двоногий взмахнув якимось цурпалком і обидва коти відлетіли у різні сторони двору.

- Що сталося? - Запитав нарешті дід.

- М'яу, няв-няв! - Почав кричати Грокс, показуючи на Федіра.

- Ви, певно, щось не поділили. - висловив думку двоногий.

Федір кивнув і показав на скриньку.

- То це ж моя чарівна скринечка! Дякую що знайшли її!

Дід подивився на котів і на його обличчі проступила жалість. Двоногому не лишалося нічого іншого, як забрати котів до себе. Він взяв хвостатих под пахви і пішов додому.

- Мене звати Степан. Я - чарівник. І тепер ви будете жити в мене.

Через кілька днів, після чергової бійки, Чарівник Степан нашепотів щось на вуха Федора і Грокса. Після цього, обидва коти почали малювати шедевральні пейзажі. І ніколи більше не сварилися.

А минулі господарі Федора, дізнавшись про це, ще довго слали листи до Степана, просячи повернути кота. Та Федір цього більше й не хотів. Тож на кожен такий лист Чарівник відповідав так:

Добрий день, родина Іваненків.

*Я був би радий повернути вам Федора, та бачте: кіт проти. Чарівник
Степан.*

*Богдан Вадим Олександрович, 14.07.2011, м.Вінниця, вул.Зодчих, б.49,
кв.10, 093 168 16 59 (тато)*

bohdan.o.v1977@gmail.com (тато)